

hvor statsministeren lægger vægt på at forbedre den tone, som har været ret anspændt de sidste år.

Statsministeren slår fast, at Færøernes fremtid besluttet af det færøske folk selv, og derved bliver det skåret ud i pap, at er det det færøske ønske, at man vil have en suveræn stat, så vil det blive respekteret. Men hvis det er det færøske ønske, at man vil udvikle samarbejdet inden for rigsfællesskabet, så vil det blive respekteret. Jeg vil endnu en gang understrege, at det er den sidstnævnte løsning, som tiltaler Sambandspartiet. Det er den løsning, som vi har i vores program.

Statsministerens åbningstale var positiv på så mange måder, og det har vi også noteret os. Sambandspartiet gik til valg med tre hovedpunkter: rigsfællesskabet, personlig frihed for den enkelte og tryghed i velfærdssamfundet.

Angående de økonomiske og sociale forhold på Færøerne kan jeg ikke rigtig tilslutte mig den beretning, som lige er blevet fremført her.

Men ellers vil jeg slutte denne korte tale med håbet om et godt, konstruktivt samarbejde i fremtiden mellem Færøerne, Grønland og Danmark til gavn for alle tre lande.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Sidste taler i denne omgang er hr. Kristen Touborg. Taletiden er maksimum 10 minutter.

Kristen Touborg (SF):

Mit såkaldte privatistindlæg tager udgangspunkt i nogle af de løfter, der er afgivet før, under og efter valget, og konsekvenserne heraf.

Der er givet mange løfter fra den nuværende regerings side, og jeg vil godt tage nogle få eksempler. Nedskaeringen af ulandsbistand med 1½ mia.-2 mia. kr. tror jeg nu nærmere ulandene opfatter som en trussel end som et løfte. Denne omvendte Robin Hood-politik at tage fra de allerfattigste, for at vi herhjemme kan få en endnu bedre levestandard, end vi har i forvejen, er jeg ret uforstående over for.

Jeg går også ind for at forbedre levestandarden, men ikke for enhver pris. Forslaget om at skære i ulandsbistanden er bare for egoistisk og for usselt, synes jeg. Det er i hvert fald ikke her, regeringen er de svages værn, som statsministeren talte om tidligere.

Kl. 16.35

Et andet løfte, som Venstre har givet, lyder: Skattestop fra dag 1. Hvordan lever de så op til dét? Ja, skidt, må man sige, og det er ikke kun

noget, som jeg finder på, det er sådan set noget, der er folk, der står langt nærmere Venstre end mig, der siger. Jeg kan således oplyse, at Peter Gæmelke, Landsbrugsraadets præsident, i Landsbladet den 30. november under overskriften, at V og K svigter deres valgløfter, siger, at det er stik imod de valgløfter, Venstre og De Konservative har været ude at give i valgkampen.

Nu har Venstre så forsvaret sig med at sige, at det er jo ikke til at lave om igen, skattekortene er sendt ud, og det vil være alt for bureaukratisk osv. osv.

Jeg er kommet i tanker om, at sådan har Venstre ikke altid set på det. For et par år siden, i slutningen af 1998, da var Venstre sådan set ikke i tvivl om, at det var muligt, selv om skattekortene var sendt ud, at ændre i grundskatten, fordi man da indførte et loft over grundskatten. Da kunne man godt ændre på tingene efterfølgende.

Det kan man åbenbart ikke nu. Nu er det ikke, fordi jeg mener, at man skal lægge loft over grundskatten, det er sådan set ikke det, der er mit ærinde, men mit ærinde er, at man skal helst holde de løfter, man giver.

Et tredje område, som jeg gerne lige vil indomkring, er et løfte, som jeg faktisk tror at store dele af de Venstrefolk, som er almindelige bønder, er dybt betænkelige ved. Det er et løfte, som fødevareministeren har givet i Børsen i tirsdags, altså den 4. december, et løfte, der går ud på, at landbrugsloven skal liberaliseres på næsten alle punkter, og den nye fødevareminister siger ifølge Børsen, at hun især ønsker at ændre i tre forhold i den nuværende landbrugslov. Det drejer sig specifikt om lovens krav til areal, antal dyreenheder pr. ejendom, antal ejendomme, den enkelte landmand må eje, og at koblingen mellem dyreenheder og areal skal skæres væk. Og det kan lade sig gøre, når det lykkes at få gang i de nye anlæg til gylleseparering.

Det kan jo lyde meget godt, at der nu skal være liberalisering på landbrugsområdet, og at der nu skal være frihed til at gøre på landbrugsområdet ligesom på alle andre industriområder, altså at man producerer bare løs. Men man må jo bare sige, at der er den forskel på almindelige industrivirksomheder og landbruget, at landbruget er altså undergivet en anden grundlov.

Vi har nemlig den omstændighed, at jorden er den begrænsende ressource, og det betyder, at hvis den nye fødevareminister vil genindføre herremandsvældet, som vi kendte det for et par